

[Kirkeministeren.]

skal der i disse tilfælde foruden med de efterladte forhandles med kirkegårdsbestyrelsen, der kan nedlægge indsigelse mod sådanne led i begravelseshandlingen, som ville stride mod den sømmelighed og orden, der bør iagttages på kirkegårde.

Tilsvarende regler foreslås fastsat med hensyn til foretagelse af borgerlige begravelse på folkekirkens kirkegårde eller fra dens kapeller. Det nugældende forbud mod foretagelse af jordpåkastelse ved borgerlig begravelse foreslås ophævet.

Herudover indeholder forslaget nogle bestemmelser om adgangen til at anlægge kirkegårde og begravelsespladser. Disse bestemmelser svarer stort set til de nugældende regler. Dog foreslås der som noget nyt tilvejebragt hjemmel for, at regler om bestyrelse, tilsyn og benyttelse m. v. for alle ikke-folkekirkelige kirkegårde skal fastsættes i en af kirkeministeriet stadfæstet vedtægt.

Idet bemærkes, at lovforslagets gennemførelse ikke vil medføre udgifter for statskassen, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til forslaget, skal jeg anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer*.

Lovforslaget er identisk med det forslag, der blev fremsat i folketingets 1. samling, men som ikke nåede at blive færdigbehandlet, inden valg til folketinget den 9. januar 1975 blev udskrevet. Lovforslaget tager sigte på, at der gennemføres en teknisk tilpasning af reglerne i den nugældende lov til bestemmelserne i lov om levnedsmidler m. m. af 6. juni 1973.

Denne lovtekniske tilpasning medfører først og fremmest, at detailhandel med fisk og fiskevarer for fremtiden vil blive reguleret efter de samme regler, som er gældende for detailforhandling af alle andre levnedsmidler.

Ændringen af loven medfører således, at det bliver kommunalbestyrelserne, som i stedet for fiskeriministeriet og dette ministeriums tilsynsmyndigheder skal meddele godkendelse af og udøve tilsyn med detailsalg af fisk og fiskevarer.

Som en foreløbig foranstaltning har fiskeri-

ministeriet bemyndiget kommunalbestyrelserne til fra den 1. oktober 1974 at administrere godkendelsen af og tilsynet med denne detailforhandling, ligesom fiskeriministeriet med virkning fra samme dato ophævede 3 bekendtgørelser fra 1960 om detailhandel med fisk og fiskevarer.

Idet jeg i øvrigt skal henviser til bemærkningerne til lovforslaget, anbefaler jeg her efter dette til det høje tings velvillige behandling.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om universiteternes udbygning og forslag til lov om ændring af lov om udbygning af Odense universitetscenter*.

Lovforslagene er identiske med de forslag, der blev fremsat den 17. oktober 1974. Første behandling af lovforslagene fandt sted den 31. oktober 1974, jfr. Folketingstidende 1974-75, sp. 1266-1273, og for så vidt angår forslaget om ændring af lov om udbygning af Odense universitetscenter, indstillede undervisningsudvalget den 4. december 1974 forslaget til uændret vedtagelse.

Som følge af udskrivningen af folketingsvalg blev lovforslagene ikke færdigbehandlet.

Den nuværende regering har besluttet at genfremsætte begge lovforslag, og jeg vil derfor tillade mig at henviser til bemærkningerne ved den tidligere fremsættelse af lovforslagene, jfr. Folketingstidende 1974-75, sp. 1974.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslagene til velvillig behandling i det høje ting.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs markedsordninger for landbrugsvarer m.v. samt forslag til lov om ændring af lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for frugt og gartneriprodukter m.v.*

De to bemyndigelseslove skal i henhold til bestemmelserne herom optages til revision i indeværende folketingssamling. Revisionsklausulerne var naturlige, da det udmærket kunne tænkes, at man på grundlag af ind-

[Landbrugsministeren.]

vundne erfaringer fra næsten 2 års medlemskab af EF måtte have ønsker om ændringer i disse love, som fastlægger den danske administration af markedsordningerne.

De i 1972 indførte regler om administrationen har imidlertid vist sig at fungere udmærket. Jeg ser derfor ingen grund til at foreslå egentlige ændringer i de to love i indeværende folketingssamling. I bemyndigelsesloven for landbrugsvarer ser jeg heller ingen grund til at bibeholde en revisionsfrist, medens der for så vidt angår bemyndigelsesloven for frugt og gartneriprodukter foreligger særlige forhold vedrørende lovens støtteordninger m.m., som gør det ønskeligt at optage loven til revision i folketingsåret 1975-76.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslagene, skal jeg indstille disse til velvillig behandling i det høje folketing.

Jeg har endvidere den ære at fremsætte *forslag til lov om bekæmpelse af flyvehavre*.

Den første lov om flyvehavrebekæmpelse blev vedtaget i 1956 og senere afløst af love fra 1959, 1962 og 1971.

Forslaget adskiller sig fra de tidligere love ved, at fastsættelsen af tekniske detaljer henskydes til landbrugsministerens afgørelse. Nærmere bestemmelser vil således blive fastsat ved bekendtgørelser efter forhandling med de interesserede organisationer. Dette har den fordel, at bekæmpelsen kan skærpes efterhånden som det er praktisk muligt.

Desuden giver forslaget mulighed for, at statens plantetilsyn kan give pålæg om lugning eller anden bekæmpelse af flyvehavreplanter og — hvis et sådant pålæg ikke efterkommes — da selv lade bekæmpelsen foretage for den forsømmeliges regning.

Jeg tror, at det er en vigtig bestemmelse. Efter den nu gældende lov har naboer til ejendomme med flyvehavre, der ikke er bortluget, ingen anden udvej end at melde sagen til politiet, og jeg har det indtryk, at der er mange, som kvier sig ved at melde deres naboer til politiet af hensyn til den ufred, det kan afstedkomme.

Selve principperne for bekæmpelsen vil blive opretholdt uændret.

Man kan måske sige, at det er en lille sag

at lovgive om, men flyvehavren er en dyr gæst i landmandens marker, og tabene kan løbe op i mange tusinde kroner, hvorfor der er al mulig grund til at være på vagt over for dette skadelige ukrudt.

Med disse bemærkninger, og idet jeg henviser til de trykte bemærkninger til forslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i tinget.

Jeg skal endelig tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om mælk og konsummælkprodukter*.

Dette lovforslag har 2 hovedformål, dels afløsning af den gældende lov af 1966 om mælkekontrol, dels overførelse af hjemmelen til at fastsætte bestemmelser om konsummælkprodukter fra miljøministerens til landbrugsministerens område. Afløsning af mælkekontrolloven af 1966 er blevet nødvendig, fordi udviklingen er løbet fra de i denne lov fastsatte bestemmelser om fællestilsynsordninger og fordeling af udgifterne herved, hvilket har givet anledning til klage bl.a. fra kommunerne.

Overførelse af hjemmelen til at fastsætte bestemmelser om konsummælkprodukter til landbrugsministerens område er et led i den løbende revision af levnedsmiddellovgivningen.

Selv om lovforslaget bærer titlen „Forslag til lov om mælk og konsummælkprodukter“, vil man se, at det kun er et begrænset antal bestemmelser i forslaget, der vedrører al mælk uanset dens anvendelse. Det er navnlig bestemmelserne i lovforslagets kap. 1, der vedrører mælk som helhed. Når det i lovforslagets § 3 er anført, at der i de regler, landbrugsministeren kan fastsætte til sikring af overholdelse af lovforslagets § 2, kan fastsættes bestemmelser om bekæmpelse af mastitis og kontrol hermed, er der grund til at fremhæve, at der ikke påtænkes nogen umiddelbar ændring i den hidtil gældende ordning, hvorefter mastitiskontrollen har været begrænset til besætninger, der leverer mælk til konsummælk, men man har fundet det praktisk og naturligt i forbindelse med gennemførelsen af en ny lovgivning at have en hjemmel til at kunne gøre mastitiskontrollen obligatorisk for alle mælkeleverende besætninger.

Lovforslaget følger altså den linie, der hidtil har været gældende her i landet, at